Antidogma - Samu bácsi és a perzsa saller

2012 február 22. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
értékelve

Még nincs

Mérték

Az esemény, amely 2011. december 4-én történt, kolosszális geostratégiai jelent?ségénél fogva normális esetben csemegének számított volna minden valamirevaló tényfeltáró zsurnaliszta és külpolitikai szakkommentátor számára, a nyugati médiumok azonban, ha meg is említették, nem kerítettek neki túl nagy feneket.

Inkább igyekeztek minél gyorsabban átsiklani fölötte, miközben a világ többi részén, különösen Ázsiában a címlapokra került és napokig csámcsogtak rajta. Teljesen érthet? mindkét oldal reagálása.

Ezen a napon ugyanis az USraeli szoldateszkának egy rá nézve igencsak sajnálatos következményekkel járó, drasztikus katonai-technológia blamázst kellett elszenvednie világuralmi ambícióiban. Ráadásul pedig, hogy még kínosabb legyen a dolog, a megrendít? erej? pofon a cionista „béketábor” aktuális f?ellenségét?l, Iránt?l jött, amelynek kiberháborús szakért?i megszerezték a világ legfejlettebb technológiájú kémrepül?gépét.

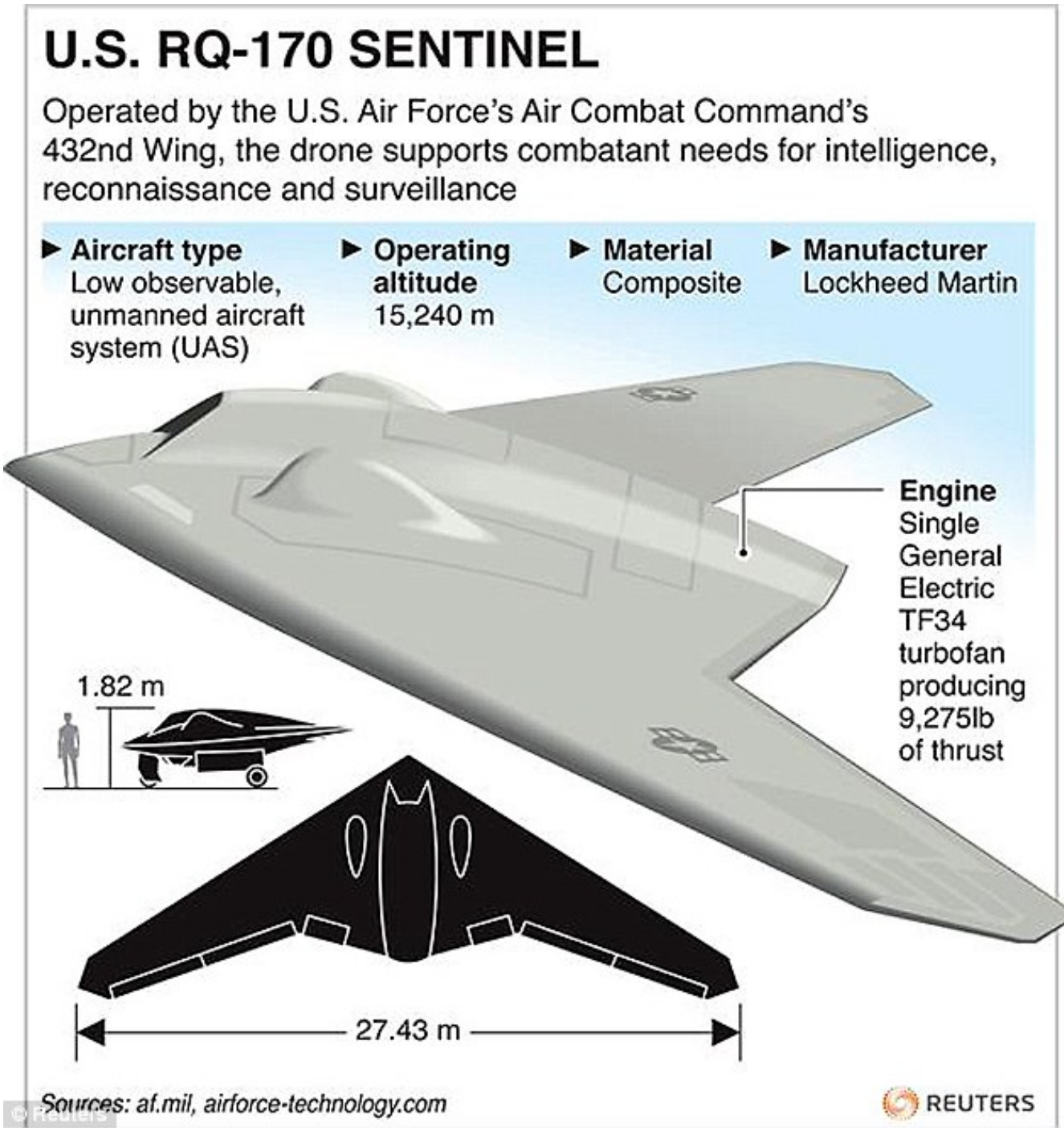

A m?holdrendszer által távirányított pilótanélküli drónt, amely Afganisztánban szállt fel és mintegy 225 kilométer mélységben hatolt be Irán területére, a perzsa szakért?k az egyik légitámaszpontjukra irányították és zökken?mentesen a földre tették, miután el?bb a biztonsági rendszerét semlegesítve elektronikus csapdába ejtették.

Az amerikai gépnek nem ez volt az els? iráni berepülése, és mivel a korábbiakat simán megúszta, most sem sejtette, hogy ez alkalommal speciális fogadtatásban lesz része, amilyen az amerikai légi arzenál szupersztárjának,

egy RQ–170 Sentinelnek dukál. Róla valóban csak szuperlatívuszokban lehet beszélni: az aeronautikai és katonai csúcstechnológia unikuma, a legtitkosabb technológiai tudás kondenzátuma, amelyb?l alig néhány darab készült, és olyan értékes, hogy csak a CIA kapott bel?le, még a legh?ségesebb szövetségesek sem. Irányítása a nevadai Tonopah légitámaszpontról történik, maga a csodamasina viszont az afganisztáni Shindandban létesített amerikai megabázisról szállt fel a környez? országok, mindenekel?tt Irán, Pakisztán és Kína kikémlelésére.

Futurisztikus megjelenésével, delta formájával, szupertitkos bevonatával (wing skins) és 15 kilométeres repülési magasságával gyakorlatilag észrevehetetlen a célország légelhárító (akusztikus, infravörös, vizuális és radar) rendszerei számára, ezért hívják a technikai zsargonban „lopakodónak” (stealth). Olyan érzékeny és kifinomult szerkezetr?l van szó, hogy bevetésen kívül klimatizált hangárban kell tartani, a robotpilóta vagy a távirányítás meghibásodása esetén pedig (legalábbis elvileg) automatikusan megsemmisíti önmagát, egészen pontosan darabokra robban a leveg?ben, így akadályozva meg, hogy akár csak egyetlen darabja is avatatlan kezekbe kerüljön.

Szokásos megalomániájukkal az amerikai katonák „a kandahári szörnyeteg” (The Beast of Kandahar) nevet aggatták rá, mivel el?ször az afganisztáni Kandaharban mutatták be és filmezték le 2007-ben. Nos hát, a perzsa mérnököknek sikerült megszelídíteniük és háziasítaniuk a „szörnyeteget”, engedelmes, rózsaszín szalaggal felcicomázott pincsikutyává változtatva, aki parancsszavukra a kispárnára feküdt, amelyet elébe toltak.

Ha valaki netán azt hiszi, hogy miután in flagranti kapták ?ket egy másik állam szuverenitásának a megsértése közben, az amerikaiak siettek exkuzálni magukat, az nincs tisztában a tipikusan angolszász birodalmi arrogancia természetével. A jenki nomenklatúra „héjái”, élükön a republikánus elnökjelöltekkel, egyenesen „háborús cselekedetnek” min?sítették az esetet, számon kérve Obamán, hogy miért nem bombázta le az RQ–170-et vendégül látó iráni bázist. Képzeljük el, ha mondjuk egy orosz vagy kínai drón hatolna be az USA légterébe…

A médiahisztéria, az ENSZ-szankciók és a „nemzetközi közösség” felháborodása hivatalból garantálva lenne. Ezzel szemben az iráni vezet?k igencsak visszafogottan reagáltak. Ahogyan azt Ahmadinezsad elnök ironikusan kommentálta, „az amerikaiak talán úgy döntöttek, hogy nekünk ajándékozzák ezt a kémrepül?t”.

Szó ami szó, ajándéknak valóban fejedelmi, alsó hangon 50 milliárd dollár értéket képvisel. Ez nem egyszer?en a gépnek és felszerelésének ára, hanem a beépített szabadalmak, találmányok és licencek tömkelege, évtizedek óta tartó kutatóprogramok és tesztelések, felbecsülhetetlen anyagi ráfordítás és tudásanyag (know-how), sok százezer munkaóra eredménye számos tudományág és technikai ágazat területén. Mintha a Pentagon ingyenes idegenvezetést tartott volna az amerikai hadiipar legtitkosabb részlegébe az iráni (meg persze orosz és kínai) katonai szakért?k számára. Íme az USA katonai-ipari komplexuma, meztelenül, akár egy kopasz csiga, a reflektorok fényében.

Irán az elmúlt évtizedben már számos légtérsért? drónt lel?tt vagy semlegesített. A többségüket darabokban, egyeseket viszonylag épségben szerzett meg, mások elvesztek, mint az a kett?, amelyeket a Perzsa-öböl felett szedett le. Rövidesen kiállításon fogja bemutatni a USraeli hadigépezet ellen viselt elektronikus háborúban begy?jtött skalpjait, köztük az RQ–170-et, hét jó állapotban lev? társával együtt, amelyek közül négy izraeli, három amerikai.

Az általuk szolgáltatott tengernyi információ alapján az irániak multidiszciplináris kutató- és fejleszt?egységeket állítottak fel, hogy megfejtsék e szofisztikált repül?eszközök m?ködési titkait. A jelek szerint teljes sikerrel. Úgy látszik, a CIA-nak fogalma sem volt róla, hogy a perzsák hagyományosan a világ legjobb matematikusai és logikusai közé tartoznak, akik kedvük szerint zsongl?rködnek az algoritmusokkal és a számítógépekkel. Miután behatoltak a nevadai Creech légitámaszpont számítógépeibe, az amerikai szakért?k tudtán kívül néhány „sötét lelk?” vírussal megfert?zték a teljes drónflottájukat, számos m?ködési mal?rt okozva, így legutóbb egy Reaper típusú drón lezuhanását a Seychelles-szigeteken.

Az RQ–170-es „szörnyeteg”, az angolszász geopolitikai mértéktelenség emblémája hirtelen önmaga árnyékává vált. El?revetítve egy dekadens birodalom sorsát…

Gazdag István - demokrata.hu

Ajánló